

## GIÃ TỪ MIỀN ĐẤT LẠNH

**H**AI người cùng bước nhanh. Thỉnh thoảng Leamas liếc ra sau xem Liz có theo kịp không. Khi đến cuối đường chàng ngừng lại, thụt vào bóng tối của một khung cửa và nhìn đồng hồ. Chàng thì thầm cho hay :

— Hai phút.

Nàng không nói gì. Nàng đang chăm chú nhìn Bức Trường ở phía trước, và đồng gạch đá đen sì nhô lên sau đó. Leamas nhấc lại :

— Hai phút.

Trước mặt họ là một khhăng đất trống chừng ba mươi thước, chạy dọc theo tường về cả hai phía. Có lẽ cách xa chừng bảy chục thước về phía tay phải có một tháp canh. Ánh sáng của ngọn đèn chiếu đang hắt lên khoảng đất trống. Một màn mưa bụi giăng trong không gian khiến cho ánh sáng phát ra từ những ngọn đèn hồ quang thêm vàng vọt và mờ yếu, như một tấm màn mỏng khỏa lên thế giới phía bên kia. Không thấy bóng dáng một người nào; không có một âm thanh nào. Một quang cảnh hoàn toàn trống trải.

Ngọn đèn chiếu của tháp canh bắt đầu dò dẫm dọc theo tường về phía họ, như có vẻ do dự. Mỗi lần nó ngừng lại, họ có thể trông thấy từng viên gạch và lớp vữa đã được đắp một cách vội vàng và cẩu thả. Trong lúc họ đang chăm chú nhìn thì luồng ánh sáng ngừng lại ngay trước mặt.

Leamas nhìn đồng hồ, hỏi:

— Sẵn sàng chưa ?

Nàng gật đầu.

Nắm lấy cánh tay của nàng chàng khởi sự bước một cách thận trọng qua khoảng đất trống. Liz muốn chạy nhưng chàng giữ nàng chặt đến nỗi nàng không thể chạy được. Lúc này họ vừa đi được nửa đường, vòng bán nguyệt ánh sáng hắt bóng họ về phía trước, luồng đèn rơi ở ngay trên đầu. Leamas quyết định giữ Liz sát bên cạnh chàng, tựa hồ chàng sợ Mundt sẽ không giữ lời hứa và sẽ bằng một cách nào đó cướp mất nàng vào phút cuối.

Họ gần như đã đến sát Bức Tường khi luồng đèn rơi quét về hướng Bắc, bỏ họ lại trong bóng tối đen đặc. Vẫn nắm tay Liz, Leamas dắt nàng bước bừa tới, bàn tay trái của chàng đưa ra trước đến khi đột ngột đụng phải lớp gạch thô cứng. Lúc này chàng đã có thể phân biệt được Bức Tường, và ngược lên phía trên chàng trông thấy ba vòng kẽm gai và những chiếc móc thép kẽm chặc dây kẽm. Mấy màu kim khí, tương tự vật tựa chân của dân leo núi, đã được đóng sâu vào gạch. Nắm lấy cái cao nhất, Leamas đu mình lên thật nhanh

đến khi tới đầu tường. Chàng rút mạnh cuộn kềm gai phía dưới và thấy nó đã bị cắt đứt.

Chàng thì thào một cách cấp bách :

— Nào, em khởi sự leo đi.

Nằm dài trên đầu tường chàng đưa tay xuống, nắm lấy bàn tay đang giơ cao của nàng và bắt đầu kéo nàng lên từ từ trong lúc chân nàng mò được mấu kim khí thứ nhất.

Bỗng nhiên cả thế giới như bốc lửa. Từ khắp mọi phía, trên đầu cũng như bên hông họ những luồng ánh sáng chói lòa cùng chiếu lên mình họ, chính xác một cách dã man.

Leamas chóa mắt, phải xoay đầu đi, lờ cánh tay Liz như điên loạn. Nàng lúc này đang đang đưa vì bị hổng chân. Chàng đoán nàng đã bị trượt và chàng vừa hoảng hốt lên tiếng gọi nàng vừa vẫn kéo nàng lên. Chàng không nhìn thấy gì — chỉ có một đám màu sắc hỗn loạn đang nhảy múa như điên cuồng trước mắt chàng.

Rồi có tiếng còi rít lên lạnh lạnh, những tiếng quát tháo ra lệnh. Quì gối qua đầu tường chàng chụp lấy cả hai cánh tay của nàng, và bắt đầu kéo nàng lên phía chàng từng phân một, trong lúc chính chàng cũng chênh vênh muốn té.

Rồi họ bắn — từng một viên, chừng ba bốn viên, và chàng cảm thấy nàng giật nảy mình. Hai cánh tay mỏng mảnh của nàng tuột ra khỏi bàn tay của chàng. Chàng nghe một giọng nói bằng tiếng Anh vang lên từ phía Tây của Bức Tường :

— Nhảy đi, Alec ! Nhảy xuống đi !

Bây giờ thì ai cũng la lên, tiếng Anh, tiếng Pháp và tiếng Đức lẫn lộn với nhau. Chàng nghe giọng nói của Smiley rất gần :

— Cô gái, cô gái đâu ?

Giờ tay che mắt chàng nhìn xuống chân tường và cuối cùng chàng trông thấy nàng đang nằm bất động. Chàng ngấp ngừng một lát, rồi hết sức chậm chàng leo trở xuống trên những mầu thép mà ban nãy chàng vừa trèo lên, cho đến khi chàng đứng bên cạnh nàng. Nàng đã chết, mặt ngoảnh đi, mái tóc đen xỏa lên má như đê ché mưa cho nàng.

Họ dường như do dự trước khi tiếp tục hẳn. Có tiếng ai quát lên một mệnh lệnh, nhưng vẫn không ai hẳn. Chàng đứng sững nhìn quanh như một con hò rìeng đã bị bị mù trong đấu trường. Cuối cùng họ hẳn chàng, hai hoặc ba phút. Trong lúc ngã xuống, Leamas chợt trông thấy một chiếc xe hơi nhỏ bị nghiền nát giữa hai chiếc cam nhông lớn, và lũ trẻ con vui đùa vẩy tay qua khung cửa.